

САДРЖАЈ:

1.Увод.....	3
2.Спорт и политичка супериорност.....	3
3.Спорт и политички имич.....	4
4.Спорт као повод за сукоб.....	5
5.Спорт и политички притисак.....	5
6.Спорт као политички полигон.....	7
7.Литература.....	9

2

Увод:

Кренимо од тога шта је спорт а шта је политика. Спорт је најопшти појам за спортску активност, он може да се дефинише као психофизичка активност појединаца и група. Политика је у ширем смислу наука о политичким наукама као организованим и сталним активностима људи и група ради постизања одређених друштвених, пре свега, класних и појединих интереса и циљева.

Политика као власт, држава и идеологија, има специфичан однос према спорту. Крајности у том односу су:

а) власт може спорт да третира као небитну политичку појаву, као забаву за масе, хоби и игру за појединце, теоријом „хлеба и игара“ да претвара народ у публику, тј. Масу, уз репресивну контролу понашања и амортизацију друштвених незадовољстава. Такав спорт је „аполитичан“, ван официјелне политике, али не и контроле.

б) Власт може имати и потпуно другачији приступ спорту сматрајући га значајном политичком појавом. То значи да ће власт спорт укључити у битне друштвене оквире које контролише:

-владајући теоријско-идеолошки систем, тврдећи да се он у њега уклапа и да је он њему потребан,
-систем образовања и васпитања, дајући спорту функције подржавања владајућих односа,
-програме политичких партија, политичке документе (законе, устав и сл.), делатност политичких органа и организација,

-међународни програм државе, као репрезентативност и пропаганду на такмичењима ван граница,
-културни простор, као средство за општу еманципацију људи и мобилизацију маса ка моралним вредностима: радним, патриотским, афирмативним, стваралачким итд.

Спорт и политичка супериорност:

Сва међународна такмичења, а нарочито регионална (европска), светска првенства и олимпијске игре, најбоља су прилика да се покаже "вредност" појединих нација, односно њихових постојећих владајућих идеологија. Збир освојених медаља, које новинари педантно објављују у новинама, најбољи је по њима, "доказ" колико једна нација вреди, односно колико је боља у односу на другу.

У време блоковске поделе света, било је важно да се освоји што више медаља у односу на супарничку страну. Тако се спортско надметање, различитих екипа или појединаца, претвара у надметање идолошких система, које они на неки начин представљају. "Спорт је рат пријатељским оружјем" – дефиниција коју је изрекао нацистички генерал Рајхенау, објашњава овакав начин коришћења спорта и спортиста. Јер, победа на спортском терену, пажљиво одабраним новинским приказима, трансформише се у победу одређеног владајућег система. Спортска победа се представља као идолошка победа. Због тога се, све чешће, после победе на великим међународним такмичењима спортистима дотурају националне заставе којима они машу и отпоздрављају публици. Тада то више није победа тог спортисте већ победа нације коју тај спортиста представља. Спортиста је тако сведен на средство у служби, у овом случају, својој нацији. Још увек је, захваљујући заосталом ривалитету истока и запада, могуће да се улажу огромна средства, како у спортску науку, тако и у научна истраживања-развоја материјала који се

користе на такмичењу, развоју нових стимулативних средстава за опоравак спортиста итд. Разуме се, наука сама по себи није опасна, а још мање крива за бројна коришћења човека, као и сваког другог материјала, за високо постављене циљеве. Она само помаже да се до тих циљева стигне, брже од других. Међутим, на том путу су бројна не само физичка него и психичка уништења самих спортиста.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com